

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

28 aprilie 2016*

„Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Subpozițiile 1517 90 91 și 1518 00 31 — Amestec vegetal fluid, neprelucrat, nevolatil, compus din ulei de rapiță (88 %) și ulei de floarea-soarelui (12 %)”

În cauza C-233/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Administrativā apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională, Letonia), prin decizia din 13 mai 2015, primită de Curte la 21 mai 2015, în procedura

SIA „Oniors Bio”

împotriva

Valsts ieņēmumu dienests,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul D. Šváby, președinte de cameră, și domnii M. Safjan și M. Vilaras (raportor), judecători,

avocat general: domnul N. Wahl,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul leton, de I. Kalniņš și de G. Bambāne, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de A. Sauka și de A. Caeiros, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

* Limba de procedură: letona.

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea subpozițiilor 1517 90 91 și 1518 00 31 din Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), în versiunea rezultată din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 (JO L 282, p. 1, denumită în continuare „NC”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între SIA „Oniors Bio” (denumită în continuare „Oniors Bio”), pe de o parte, și Valsts ieņēmumu dienests (administrația fiscală letonă, denumită în continuare „VID”), pe de altă parte, cu privire la clasificarea tarifară a unui amestec de uleiuri de origine vegetală fixe, brute și lichide (88 % ulei de rapiță și 12 % ulei de floarea-soarelui).

Cadrul juridic

NC și SA

- 3 Clasificarea vamală a mărfurilor importate în Uniunea Europeană este reglementată de NC. Aceasta se întemeiază pe Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (denumit în continuare „SA”), elaborat de Consiliul de Cooperare Vamală, devenit Organizația Mondială a Vămirilor (OMV), și instituit prin convenția privind înființarea consiliului respectiv, încheiată la Bruxelles la 15 decembrie 1950. SA a fost instituit prin Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983 și aprobată, împreună cu Protocolul de modificare a acesteia din 24 iunie 1986, în numele Comunității Economice Europene prin Decizia 87/369/CEE a Consiliului din 7 aprilie 1987 (JO L 198, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 3, p. 199). NC preia pozițiile și subpozițiile de șase cifre din SA, doar a șaptea și a opta cifră constituind subdiviziuni care îi sunt proprii acesteia.
- 4 Potrivit articolului 12 din Regulamentul nr. 2658/87, Comisia Europeană adoptă în fiecare an un regulament care include o versiune completă a NC, împreună cu ratele autonome și convenționale ale drepturilor aferente din Tariful vamal comun, astfel cum rezultă din măsurile adoptate de Consiliul Uniunii Europene sau de Comisie. Acest regulament se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la 31 octombrie și se aplică de la 1 ianuarie anul următor.
- 5 Versiunea NC aplicabilă situației de fapt din litigiul principal este, așa cum reiese din dosarul prezentat Curții, cea aferentă anului 2012, rezultată din Regulamentul nr. 1006/2011.
- 6 Prima parte a NC cuprinde un ansamblu de dispoziții preliminare. În titlul I din această parte, consacrat regulilor generale, secțiunea A, intitulată „Reguli generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate”, prevede:
„Clasificarea mărfurilor în [NC] se efectuează în conformitate cu următoarele principii:
 1. Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, clasificarea mărfurilor considerându-se legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și notelor de secțiuni și de capitole [...]”
- 7 A doua parte din NC cuprinde secțiunea a III-a, intitulată „Grăsimi și uleiuri de origine animală sau vegetală; produse ale disocierii acestora; grăsimi alimentare prelucrate; ceară de origine animală sau vegetală”. Această secțiune conține capitolul 15, care are același titlu.

8 Capitolul 15 din NC cuprinde, printre altele, pozițiile și subpozițiile tarifare următoare:

„1516 Grăsimi și uleiuri de origine animală sau vegetală și fracțiunile acestora, hidrogenate parțial sau total, interesterificate, reesterificate sau elaidinizate, chiar rafinate, dar nepreparate altfel.

[...]

1517 Margarină; amestecuri sau preparate alimentare din grăsimi sau din uleiuri de origine animală sau vegetală sau din fracțiuni ale diferitelor grăsimi sau uleiuri din prezentul capitol, altele decât grăsimile și uleiurile alimentare și fracțiunile acestora de la poziția 1516:

[...]

1517 90 91 – Uleiuri de origine vegetală fixe, fluide, amestecate”.

9 Poziția 1518 din NC este structurată astfel:

„1518 00 Grăsimi și uleiuri de origine animală sau vegetală și fracțiunile acestora fierte, oxidate, deshidratate, sulfurate, suflate, polimerizate prin căldură în vacuum sau gaz inert sau altfel modificate chimic, cu excepția celor de la poziția 1516; amestecuri sau preparate nealimentare de grăsimi sau de uleiuri de origine animală sau vegetală sau din fracțiunile diferitelor grăsimi sau uleiuri din prezentul capitol, nedenumite și necuprinse în altă parte:

1518 00 10 – Linxin

– Uleiuri de origine vegetală fixe, fluide, amestecate, destinate utilizărilor tehnice sau industriale, altele decât cele destinate fabricării produselor pentru alimentația umană:

1518 00 31 – Brute;

[...]”

10 Nota 3 a capitolului 15 din NC prevede:

„Poziția 1518 nu cuprinde grăsimile și uleiurile simplu denaturate, care se clasifică la poziția care include respectivele grăsimi și uleiuri și nedenaturate.”

11 Notele explicative la SA sunt elaborate în cadrul OMV conform dispozițiilor din Convenția internațională privind SA din 14 iunie 1983 și sunt publicate în cele două limbi oficiale ale OMD, franceza și engleza. Nota explicativă la SA privind capitolul 15, în versiunea în limba franceză, prevede, printre altele, următoarele:

„Expresia «grăsimi și uleiuri și fracțiunile lor simplu denaturate» menționată în nota 3 a prezentului capitol vizează grăsimile sau uleiurile și fracțiunile acestora la care s-a adăugat, pentru a le face improprii alimentației umane, un material denaturant precum ulei de pește, fenoli, uleiuri minerale, esență de terebentină, toluen, salicilat de metil (esență de Wintergreen sau de Gaultheria), uleiul de rozmarin. Aceste substanțe sunt adăugate în cantități mici (de obicei maximum 1 %) în proporții astfel alese încât grăsimile sau uleiurile și fracțiunile acestora să devină, de exemplu, rancede, acre, iritante sau amare. Totuși, este necesar să atragem atenția că nota 3 a capitolului nu se aplică la amestecurile sau preparatele denaturate din grăsimi sau din uleiuri sau din fracțiunile acestora (poziția 15.18).”

Codul vamal

- 12 Articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 (JO L 117, p. 13, Ediție specială, 02/vol. 17, p. 220, denumit în continuare „Codul vamal”), prevede:

„(1) Autoritățile vamale pot efectua, în conformitate cu condițiile stabilite de dispozițiile în vigoare, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a garanta aplicarea corectă a legislației vamale și a celorlalte acte cu putere de lege care reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația particulară a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și țările terțe, precum și prezența mărfurilor care nu au statut de mărfuri comunitare. Controalele vamale destinate să verifice aplicarea corectă a legislației comunitare pot fi efectuate într-o țară terță în cazul în care există un acord internațional care să autorizeze acest lucru.

[...]

(3) În cazul în care sunt efectuate controale de către autorități, altele decât autoritățile vamale, aceste controale sunt în strânsă coordonare cu acestea din urmă și au loc, pe cât posibil, în același moment și în același loc.

[...]”

- 13 Articolul 62 din Codul vamal prevede:

„(1) Declarațiile scrise se fac pe un formular corespunzător modelului oficial recomandat în acest scop. Ele se semnează și conțin toate detaliile necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

(2) Declarația trebuie însoțită de toate documentele solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

[...]”

- 14 Articolul 68 din Codul vamal prevede:

„Pentru verificarea declarațiilor pe care le-au acceptat, autoritățile vamale pot:

(a) efectua un control al documentelor care fac obiectul declarației și al documentelor de însoțire. Autoritățile vamale pot solicita declarantului să prezinte și alte documente în scopul verificării acurateței datelor de referință din declarație;

(b) examina mărfurile și preleva mostre pentru analize sau pentru verificări detaliate.

[...]”

- 15 Articolul 71 din Codul vamal prevede:

„(1) Rezultatele verificării declarației sunt utilizate în scopul aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.

(2) Atunci când nu s-a procedat la verificarea declarației, dispozițiile menționate la alineatul (1) se aplică pe baza datelor de referință cuprinse în declarație.”

Regulamentul (CE) nr. 178/2002

- 16 Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68) prevede:

„(1) Prezentul regulament reprezintă baza pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a intereselor consumatorilor în legătură cu produsele alimentare, luând în considerare, în special, diversitatea aprovizionării cu produse alimentare, inclusiv produse tradiționale, asigurând, în același timp, funcționarea eficientă a pieței interne. El stabilește principii și responsabilități comune, mijloacele de asigurare a unei baze științifice solide, măsuri și proceduri organizatorice eficiente care să stea la baza luării deciziilor în problemele de siguranță a produselor alimentare și hranei pentru animale.”

- 17 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 178/2002 prevede că, în sensul acestui regulament, „produs alimentar” (sau „aliment”) înseamnă orice substanță sau produs, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil a fi ingerat de oameni.

- 18 Articolul 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 178/2002 prevede:

„(1) Nu sunt introduse pe piață produsele alimentare care nu prezintă siguranță.

(2) Se spune despre produse alimentare că nu prezintă siguranță atunci când se consideră că acestea:

- (a) sunt dăunătoare sănătății;
- (b) nu sunt adecvate consumului uman.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 19 La 16 martie 2012, Oniors Bio a depus la VID două declarații în vederea punerii în liberă circulație a unor cantități dintr-un amestec de uleiuri vegetale fixe, brute și lichide, compuse din 88 % ulei de rapiță și 12 % ulei de floarea-soarelui, fabricate în Belarus. În aceste declarații, Oniors Bio a clasificat produsul în cauză la subpoziția 1518 00 31 din NC.
- 20 Din decizia de trimitere reiese că, potrivit informațiilor comunicate de fabricant, marfa importată de Oniors Bio nu era destinată consumului uman, ci numai unei utilizări tehnice. Astfel, din cauza procedurii tehnologice utilizat pentru producerea amestecului de uleiuri în cauză, nu ar putea fi exclusă prezența în produsul final a unor substanțe dăunătoare, în special a toluenului, un material denaturant.
- 21 Oniors Bio a prezentat de asemenea în fața VID un aviz emis de Centrul de Certificare din Letonia (Latvijas Sertifikācijas Centrs) din care reieșea că marfa în cauză conținea 1,4 % toluen, ceea ce o face improprie consumului uman. Instanța de trimitere arată, în plus, că utilizarea acestei mărfi nu era autorizată în fabricarea produselor alimentare. În sfârșit, potrivit instanței de trimitere, în fața sa nu a fost prezentată nicio probă susceptibilă să confirme, fie și indirect, un eventual comportament fraudulos sau o intenție frauduloasă a fabricantului și a Oniors Bio, care să urmărească evitarea plății taxelor vamale sau a taxelor pe care le-ar datora.

- 22 După efectuarea unui control al mărfii importate și examinarea mostrelor prelevate, VID a considerat, prin două avize din 27 martie 2012, că aceasta trebuia clasificată la subpoziția 1517 90 91 din NC. Pe baza acestui aviz, VID a adoptat, la 29 martie 2012, două decizii prin care au fost majorate taxele vamale și taxa pe valoare adăugată solicitate de la Oniors Bio.
- 23 Oniors Bio a depus la directoarea generală a VID o reclamație împotriva deciziilor menționate mai sus. Aceasta a fost respinsă, iar Oniors Bio a introdus o acțiune împotriva acestor din urmă decizii la Administrativă rajona tiesa (Tribunalul Administrativ Districtual). Această acțiune a fost respinsă prin hotărârea din 7 mai 2013.
- 24 Oniors Bio a formulat apel împotriva acestei hotărâri la instanța de trimitere.
- 25 Instanța de trimitere arată că, pentru a examina litigiul în cunoștință de cauză, a invitat Autoritatea Alimentară și Veterinară (Pārtikas un veterinārais dienests, denumită în continuare „PVD”) să participe la procedură pentru a-și exprima, în limita competențelor sale, opinia privind problemele ridicate în cauza aflată pe rolul acestei instanțe. În avizul său, PVD s-a întemeiat pe informațiile furnizate de fabricantul produsului în cauză și pe documentele care însoțesc acest produs pentru a constata că nu era vorba despre un produs destinat consumului sau producției de alimente destinate consumului uman și că nu putea fi utilizat în astfel de scopuri.
- 26 Instanța de trimitere consideră că clasificarea amestecului de uleiuri importate de Oniors Bio la subpoziția 1517 90 91 din NC dă naștere unei îndoieli rezonabile având în vedere informațiile furnizate de fabricantul produsului și avizele Centrului de Certificare din Letonia și ale PVD. Potrivit instanței, aceste îndoieli rezultă, pe de o parte, din absența, în cauza aflată pe rolul său, a unei acțiuni specifice, cum ar fi cea avută în vedere în Hotărârea Evroetil (C-503/10, EU:C:2011:872), care să urmărească să facă produsul în cauză în mod ireversibil impropriu utilizării alimentare prin adăugarea unor materiale denaturante sau a altor substanțe dăunătoare. Pe de altă parte, faptul că VID nu a constatat prezența unor substanțe dăunătoare în mostrele prelevate din marfa importată ar constitui un motiv suplimentar de îndoială cu privire la clasificarea adecvată a mărfii în cauză.
- 27 În aceste condiții, Administrativă apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Produsele cu privire la care rezultatele examinării mostrelor prelevate din diferite loturi de marfă nu indică prezența unor agenți de denaturare sau a altor substanțe dăunătoare care să le facă improprie consumului uman, dar care, conform informațiilor furnizate de fabricant, nu pot fi utilizate în alimentație (în producția de alimente și în lanțul alimentar) întrucât, având în vedere caracteristicile procesului de producție a mărfii, nu se poate exclude prezența substanțelor dăunătoare în produs, trebuie clasificate, în general, la unul dintre codurile NC prevăzute pentru produsele nealimentare sau, dimpotrivă, produsele respective trebuie clasificate, în general, la unul dintre codurile NC prevăzute pentru produsele alimentare?
 - 2) În scopul aplicării codurilor NC, care sunt criteriile determinante pentru interpretarea noțiunilor «produs alimentar» și «produs nealimentar»?
 - 3) În scopul aplicării codurilor NC, destinația unui produs poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare a mărfurilor?
 - 4) În scopul aplicării codurilor NC, avizul emis de autoritatea competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene, potrivit căruia, conform reglementărilor Uniunii Europene și ale statului membru în cauză în domeniul alimentar, marfa importată nu poate fi utilizată în lanțul alimentar pentru că este improprie consumului uman, poate fi utilizat drept criteriu de clasificare a mărfurilor pentru interpretarea noțiunii «produs nealimentar»?

- 5) În scopul aplicării codurilor NC, informațiile furnizate de fabricant cu privire la procedul tehnologic de producție a mărfii, din cauza căruia nu poate fi exclusă prezența substanțelor dăunătoare în produs, pot fi utilizate drept criteriu de clasificare a mărfurilor pentru interpretarea noțiunii «produs nealimentar»?
- 6) Ce proprietăți fizico-chimice ale unei mărfi care trebuie clasificată sunt determinante în vederea interpretării și a aplicării corecte a subpozițiilor 1518 00 31 și NC 1517 90 91 din NC?
- 7) O marfă cu proprietăți fizico-chimice precum cele constatate în prezenta cauză trebuie să fie clasificată la subpoziția NC 1518 00 31?

Cu privire la întrebările preliminare

- 28 Cu titlu introductiv, pe de o parte, trebuie arătat că, atunci când Curtea este sesizată cu o trimitere preliminară în materia clasificării tarifare, funcția sa constă mai curând în a oferi clarificări instanței naționale cu privire la criteriile a căror punere în aplicare îi va permite acesteia din urmă să clasifice în mod corect produsele în cauză în NC decât în a efectua ea însăși această clasificare, cu atât mai mult cu cât Curtea nu dispune în mod necesar de toate elementele indispensabile în această privință. Astfel, instanța națională este, în orice caz, mai bine plasată pentru a efectua respectiva clasificare (Hotărârea Lukoyl Neftohim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, punctul 27 și jurisprudența citată).
- 29 Va reveni, așadar, instanței de trimitere sarcina să efectueze clasificarea produselor în discuție în litigiul principal, în funcție de răspunsurile date de Curte la întrebările preliminare care i-au fost adresate.
- 30 Pe de altă parte, este necesar să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite la articolul 267 TFUE, este de competența acesteia din urmă să ofere instanței naționale un răspuns util care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, să reformuleze întrebările care îi sunt adresate (Hotărârea Lukoyl Neftohim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, punctul 29 și jurisprudența citată).
- 31 În speță, din decizia de trimitere reiese că, prin cele șapte întrebări, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă NC trebuie să fie interpretată în sensul că, pentru a determina dacă un amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal trebuie să fie clasificat, ca amestec alimentar de uleiuri vegetale, la subpoziția 1517 90 91 din NC sau, ca amestec nealimentar de uleiuri vegetale, la subpoziția 1518 00 31 din NC, trebuie să se țină seama de elementele următoare:
 - rezultatele examinării mostrelor prelevate din anumite loturi ale mărfii în cauză, dacă nu au indicat prezența unor denaturanți sau altor substanțe dăunătoare care fac marfa respectivă improprie consumului uman;
 - informațiile furnizate de fabricantul mărfii în cauză, potrivit cărora marfa nu este destinată consumului uman în măsura în care, din cauza procedurii tehnologice utilizat pentru fabricarea sa, prezența în această marfă a unor substanțe dăunătoare și în special a toluenului nu poate fi exclusă;
 - destinația mărfii în cauză;
 - avizul autorității competente în materie alimentară a unui stat membru, potrivit căruia, conform reglementării Uniunii și a statului membru, marfa importată este improprie consumului uman;
 - procedeele de fabricație a mărfii;

— proprietățile fizico-chimice ale mărfii în cauză.

- 32 În această privință, trebuie amintită jurisprudența constantă potrivit căreia, în interesul securității juridice și al facilitării controalelor, criteriul decisiv pentru clasificarea tarifară a mărfurilor trebuie căutat în general în caracteristicile și în proprietățile obiective ale acestora, astfel cum sunt definite de textul poziției din NC și de notele de secțiune sau de capitol (Hotărârea Delphi Deutschland, C-423/10, EU:C:2011:315, punctul 23 și jurisprudența citată).
- 33 Potrivit unei jurisprudențe de asemenea constante, destinația unui produs poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare în măsura în care este inerentă respectivului produs, caracterul inerent trebuind să poată fi apreciat în funcție de caracteristicile și de proprietățile obiective ale acestuia (a se vedea Hotărârea Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, punctul 41, și Hotărârea Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, punctul 47). De altfel, destinația produsului reprezintă un criteriu pertinent doar în cazul în care clasificarea nu se poate face numai pe baza caracteristicilor și a proprietăților obiective ale produsului (Hotărârea Skoma-Lux, C-339/09, EU:C:2010:781, punctul 47).
- 34 Astfel cum reiese din dosarul înaintat Curții, produsul în discuție în litigiul principal este un amestec de uleiuri vegetale fixe, brute și lichide, compus din 88 % ulei de rapiță și 12 % ulei de floarea-soarelui. Potrivit informațiilor furnizate de fabricant, acest amestec nu este destinat consumului uman în măsura în care, din cauza procedurii tehnologice utilizat pentru fabricarea sa, prezența unor substanțe dăunătoare, mai precis a toluenului, nu poate fi exclusă.
- 35 După cum reiese din modul său de redactare, poziția 1517 din NC cuprinde, pe lângă „margarină”, „amestecuri sau preparate alimentare din grăsimi sau din uleiuri de origine animală sau vegetală sau din fracțiuni ale diferitelor grăsimi sau uleiuri din prezentul capitol, altele decât grăsimile și uleiurile alimentare și fracțiunile acestora de la poziția 1516”.
- 36 Poziția 1518 cuprinde, potrivit modului său de redactare, „grăsimi și uleiuri de origine animală sau vegetală și fracțiunile acestora fierte, oxidate, deshidratate, sulfurate, suflate, polimerizate prin căldură în vacuum sau gaz inert sau altfel modificate chimic, cu excepția celor de la poziția 1516”, precum și „amestecuri sau preparate nealimentare de grăsimi sau de uleiuri de origine animală sau vegetală sau din fracțiunile diferitelor grăsimi sau uleiuri din prezentul capitol, nedenumite și necuprinse în altă parte”.
- 37 Întrucât amestecul de ulei de floarea-soarelui și de ulei de rapiță în discuție în litigiul principal nu se încadrează la poziția 1516 din NC, din moment ce nu este compus din grăsimi și din uleiuri animale sau vegetale și fracțiunile acestora, hidrogenate parțial sau total, interesterificate, reesterificate sau elaidinizate, chiar rafinate, dar nepreparate altfel, trebuie să se concluzioneze că acesta se încadrează fie la poziția 1517 din NC, fie la poziția 1518 din NC, în măsura în care aceste două poziții menționează amestecurile de uleiuri vegetale, clasificarea sa la una sau la cealaltă dintre poziții depinzând de aspectul dacă este vorba despre un amestec alimentar sau nealimentar, astfel cum s-a arătat la punctul 34 din prezenta hotărâre. Astfel, capitolul 15 din NC distinge, reluând prin aceasta distincția stabilită la capitolul 15 din SA, între amestecurile alimentare de uleiuri vegetale, care se clasifică la poziția 1517 din NC, și amestecurile nealimentare de uleiuri vegetale, care se clasifică la poziția 1518 din NC.
- 38 În această privință, trebuie arătat că nota 3 a capitolului 15 din NC, care reia textul notei 3 a capitolului 15 din SA, prevede că poziția 1518 din NC „nu cuprinde grăsimile și uleiurile simplu denaturate, care se clasifică la poziția care include respectivele grăsimi și uleiuri nedaturate.” Or, nota explicativă la SA privind capitolul 15 precizează, pe de o parte, că expresia „grăsimi și uleiuri și fracțiunile acestora simplu denaturate” menționate în respectiva notă 3 vizează „grăsimile sau uleiurile și fracțiunile acestora la care s-a adăugat, pentru a le face improprie alimentației umane, un denaturant”

cum este, printre altele, toluenul. Ultima frază din aceeași notă explicativă precizează, pe de altă parte, că nota 3 a capitolului 15 din SA nu se aplică amestecurilor sau preparatelor denaturate din grăsimi sau din uleiuri.

- 39 Rezultă din considerațiile care precedă că, pentru a califica un amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal drept nealimentar și a-l clasifica la subpoziția 1518 00 31 din NC, nu este indispensabil ca acesta să fi devenit impropriu unei utilizări alimentare în mod ireversibil, printr-o acțiune specifică, în timpul procesului fabricării sale. Este suficient ca acesta să facă parte din amestecurile nealimentare prin caracteristicile și prin proprietățile sale obiective, precum și prin destinația care decurge din acestea.
- 40 În această privință, mai întâi, Hotărârea *Evroetil* (C-503/10, EU:C:2011:872), evocată de instanța de trimitere, nu este de natură să modifice această constatare. Astfel, cauza în care s-a pronunțat acea hotărâre privea noțiunea „denaturare”, iar nu distincția dintre amestecurile alimentare și cele nealimentare. În acea cauză, Curtea a statuat că un produs care nu a fost denaturat printr-o procedură dintre cele prevăzute de dispoziția aplicabilă nu putea beneficia de scutirea de acciză în discuție în acea cauză, chiar dacă acest produs ar conține substanțe care îl fac impropriu consumului uman (a se vedea în acest sens Hotărârea *Evroetil*, C-503/10, EU:C:2011:872, punctul 66). Or, în speță, textul subpoziției 1518 00 31 din NC nu privește doar amestecurile de uleiuri vegetale denaturate prin anumite metode, ci, în general, și amestecurile nealimentare de uleiuri vegetale.
- 41 În continuare, în ceea ce privește distincția dintre un amestec alimentar de uleiuri vegetale, susceptibil să fie clasificat la subpoziția 1517 90 91 din NC, și un amestec nealimentar de uleiuri vegetale, care se încadrează la subpoziția 1518 00 31 din NC, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 37 din prezenta hotărâre, această distincție se bazează pe destinația amestecului menționat, în scopuri alimentare și, respectiv, nealimentare.
- 42 Pentru a stabili dacă un astfel de amestec este destinat unor scopuri alimentare sau nealimentare, trebuie să se țină seama de toate elementele pertinente referitoare la caracteristicile sale și la proprietățile obiective care îi sunt inerente. Revine importatorului, la momentul importului, sarcina de a face dovada destinației menționate pentru produsul în cauză în declarația pe care o depune la autoritățile vamale competente (a se vedea prin analogie Hotărârea *Oliver Medical*, C-547/13, EU:C:2015:139, punctul 51).
- 43 În această privință, trebuie arătat că faptul că, din cauza caracteristicilor procedurii de fabricație, prezența într-un amestec de uleiuri vegetale a unor substanțe dăunătoare sănătății umane nu poate fi exclusă constituie un element pertinent, susceptibil să justifice calificarea unui astfel de amestec drept „nealimentar”, având în vedere caracteristicile și proprietățile sale obiective, și, prin urmare, clasificarea sa la poziția 1518 din NC și, în special dacă este compus din uleiuri vegetale brute, la subpoziția 1518 00 31.
- 44 În ceea ce privește elementele de probă referitoare la caracteristicile și la proprietățile obiective ale unui amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal, trebuie să se arate că informațiile scrise de fabricantul unui produs constituie, conform articolului 68 litera (a) din Codul vamal, un element de care trebuie să se țină seama la verificarea declarației de punere în liberă circulație și la clasificarea mărfii în cauză la poziția corespunzătoare din NC.
- 45 Cu toate acestea, instanța de trimitere ridică problema felului în care informațiile furnizate de fabricant cu privire la un amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal pot fi conciliate cu rezultatele examinării mostrelor prelevate din amestecul menționat și analizate de autoritățile vamale, care nu ar fi indicat prezența unor substanțe dăunătoare pentru sănătatea umană.

- 46 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 68 litera (b) din Codul vamal, pentru verificarea declarațiilor pe care le-au acceptat, autoritățile vamale pot examina mărfurile și preleva mostre pentru analize sau pentru verificări detaliate. Conform articolului 71 alineatul (1) din Codul vamal, rezultatele verificării declarației sunt utilizate în scopul aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile și deci, printre altele, pentru clasificarea respectivelor mărfuri în NC.
- 47 Din cuprinsul acestor dispoziții reiese că, în cazul în care marfa care face obiectul unei declarații este prezentată în cadrul acesteia ca fiind un amestec nealimentar de uleiuri vegetale, însă examinarea mostrelor prelevate din respectivul amestec de către autoritățile vamale competente nu indică prezența vreunei substanțe dăunătoare pentru sănătatea umană, aceste autorități pot clasifica marfa la o poziție din NC care privește amestecurile alimentare de uleiuri vegetale cum este, în speță, poziția 1517 din NC, cu excepția cazului în care există alte elemente care demonstrează că marfa în discuție nu este, prin natura sa și prin proprietățile sale obiective, destinată consumului alimentar.
- 48 Or, informații precum cele furnizate de fabricantul amestecului de uleiuri vegetale în discuție în litigiul principal, potrivit cărora, din cauza procedurii de fabricație a unui asemenea amestec, prezența în acest amestec a unor substanțe dăunătoare pentru sănătatea umană nu ar putea fi exclusă, constituie în mod clar un element susceptibil să demonstreze că amestecul în cauză nu poate fi calificat drept „alimentar”. Aceste informații nu sunt în mod automat puse sub semnul întrebării prin simplele rezultate ale unei analize de mostre care nu a indicat prezența unor substanțe dăunătoare, în măsura în care o astfel de prezență, în amestecul de uleiuri vegetale în discuție, nu este certă, ci numai eventuală.
- 49 Desigur, rezultatele unei analize a mostrelor unui amestec de uleiuri vegetale precum cele obținute de VID în cauza principală sunt susceptibile să conducă la apariția unei îndoieli privind exactitatea și fiabilitatea informațiilor provenite de la fabricant și care figurează în declarația de punere în liberă circulație cu privire la prezența eventuală în amestecul în discuție a unor substanțe dăunătoare pentru sănătatea umană. Într-un asemenea caz, autoritățile vamale pot, în temeiul articolului 68 litera (a) din Codul vamal, să efectueze verificări suplimentare și să solicite persoanei care face declarația să prezinte alte documente justificative, pentru a confirma sau a infirma exactitatea informațiilor furnizate de fabricant și a datelor din această declarație și a împiedica astfel orice tentativă de fraudă.
- 50 Cu toate acestea, în absența unor elemente și dovezi suplimentare susceptibile să repună în discuție exactitatea informațiilor furnizate de fabricantul unui amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal și care figurează în declarația de punere în liberă circulație, autoritățile vamale nu se pot baza numai pe absența din mostrele pe care le-au prelevat dintr-un astfel de amestec de uleiuri vegetale și le-au analizat a unor substanțe dăunătoare pentru a clasifica acest amestec la o poziție din NC, în speță poziția 1517, din care fac parte produsele alimentare.
- 51 În această privință, trebuie să se constate că nu reiese din dosarul prezentat Curții că există în cauza principală elemente susceptibile să repună în discuție veridicitatea informațiilor privind procedeul de fabricație al amestecului de uleiuri vegetale importat de reclamanta din litigiul principal. Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctul 21 din prezenta hotărâre, instanța de trimitere precizează că nu există nicio dovadă privind existența unui comportament fraudulos al fabricantului mărfii în cauză sau al reclamantei din litigiul principal. În orice caz, revine instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă există asemenea elemente.
- 52 În sfârșit, în ceea ce privește eventuala relevanță, în scopul clasificării unei mărfi precum cea în discuție în litigiul principal, a avizului autorității naționale competente să aplice legislația privind alimentația, în special Regulamentul nr. 178/2002 evocat de instanța de trimitere, trebuie să se sublinieze că sarcina clasificării tarifare a mărfurilor la data vămuirii lor revine autorităților vamale naționale, care aplică în această privință dispozițiile NC și ale Codului vamal.

- 53 Referitor la Regulamentul nr. 178/2002, acesta vizează să asigure, astfel cum reiese din cuprinsul articolului 1 alineatul (1), în ceea ce privește produsele alimentare, un nivel ridicat de protecție a sănătății persoanelor și a intereselor consumatorilor și urmărește, așadar, un scop diferit.
- 54 Pe de altă parte, din coroborarea articolului 2 alineatul (1) cu articolul 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 178/2002 reiese că noțiunea „produs alimentar”, în sensul acestui regulament, poate să includă și produse dăunătoare sănătății sau care sunt improprii consumului uman, a căror introducere pe piață este interzisă.
- 55 Rezultă că avizul autorității unui stat membru competente să aplice legislația alimentară potrivit căruia un amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal este impropriu consumului uman nu poate să fie prin el însuși determinant pentru justificarea calificării amestecului respectiv drept „nealimentar” și, prin urmare, clasificarea acestuia la poziția 1518 din NC.
- 56 Astfel, simpla calificare a unui astfel de amestec ca fiind „alimentar”, în scopul aplicării NC și al perceperii unor taxe vamale corespunzătoare, nu implică în mod automat introducerea acestuia pe piață ca produs destinat consumului uman. După cum s-a arătat deja, articolul 14 din Regulamentul nr. 178/2002 interzice introducerea pe piață a unor „produse alimentare” care nu prezintă siguranță, mai precis care sunt dăunătoare sănătății sau care sunt improprii consumului uman. Nu este mai puțin adevărat că un aviz al autorității naționale competente în materie alimentară potrivit căruia un amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal este impropriu consumului uman constituie un element printre alte elemente care trebuie luate în considerare de autoritatea sau de instanța națională competentă în vederea clasificării respectivului amestec la poziția corespunzătoare din NC (a se vedea prin analogie Hotărârea Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, punctul 53).
- 57 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că NC trebuie interpretată în sensul că, pentru a determina dacă un amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal trebuie să fie clasificat, ca amestec alimentar de uleiuri vegetale, la subpoziția 1517 90 91 din NC sau, ca amestec nealimentar de uleiuri vegetale, la subpoziția 1518 00 31 din NC, trebuie să se țină seama de toate elementele pertinente ale speței, în măsura în care acestea privesc caracteristicile și proprietățile obiective inerente acestui produs. Printre elementele pertinente susceptibile să justifice calificarea unui astfel de amestec drept „nealimentar”, trebuie să se analizeze informațiile furnizate de fabricantul acestui amestec în declarația vamală, potrivit căreia, din cauza caracteristicilor procedurii de fabricație, prezența unor substanțe dăunătoare în amestecul menționat nu poate fi exclusă. În această privință, faptul că o analiză a unor mostre prelevate dintr-un astfel de amestec de uleiuri vegetale nu a indicat prezența în acesta a niciunei substanțe dăunătoare nu este suficient, în sine, pentru a repune în discuție calificarea amestecului în cauză drept „nealimentar”. O astfel de consecință presupune existența altor elemente probatorii pertinente, susceptibile să repună în discuție exactitatea informațiilor privind procedeul de fabricație a amestecului în cauză, furnizate de fabricantul amestecului și care figurează în această declarație, conform articolelor 62, 68 și 71 din Codul vamal.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 58 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

Nomenclatura combinată care figurează în anexa 1 la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tarifal vamal comun, în versiunea rezultată din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, trebuie interpretată în sensul că, pentru a determina dacă un amestec de uleiuri vegetale precum cel în discuție în litigiul principal trebuie să fie clasificat, ca amestec alimentar de uleiuri vegetale, la subpoziția 1517 90 91 din aceasta sau, ca amestec nealimentar de uleiuri vegetale, la subpoziția 1518 00 31 din nomenclatura menționată, trebuie să se țină seama de toate elementele pertinente ale speței, în măsura în care acestea privesc caracteristicile și proprietățile obiective inerente acestui produs. Printre elementele pertinente susceptibile să justifice calificarea unui astfel de amestec drept „nealimentar”, trebuie să se analizeze informațiile furnizate de fabricantul acestui amestec în declarația vamală, potrivit căreia, din cauza caracteristicilor procedurii de fabricație, prezența unor substanțe dăunătoare în amestecul menționat nu poate fi exclusă. În această privință, faptul că o analiză a unor mostre prelevate dintr-un astfel de amestec de uleiuri vegetale nu a indicat prezența în acesta a niciunei substanțe dăunătoare nu este suficient, în sine, pentru a repune în discuție calificarea amestecului în cauză drept „nealimentar”. O astfel de consecință presupune existența altor elemente probatorii pertinente, susceptibile să repună în discuție exactitatea informațiilor privind procedeul de fabricație a amestecului în cauză, furnizate de fabricantul amestecului și care figurează în această declarație, conform articolelor 62, 68 și 71 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005.

Semnături